

JOC PE LUNCI ȘOTRONUL

Rolea Nicolae

Din ciclul " versuri pentru Preafrumoasa Doamnă..."

Joc pe lunci șotronul

Joc pe lunci șotronul, firea mi-e vioaie,
Iar s-aprinde-n mine visul ștregăresc.
Mă opresc o clipă, salcia se îndoaie
Și-i sărut rochița și mă...spovedesc.

Cântă peste grâne macii din poveste.
Din fotoliul bolții mă privește-o stea.
Cârduri vin la mine păsări de pe creste
Să le dau grăunțe, chiar din palma mea.

Îmi răsare-n minte firea mamei mele
Din trecută vreme- ochi cu bucurii-
M-alinta cu grijă prin parfum de stele
Cu crăpate palme, mici și sângerii.

S-au scurs anii vieții, dar mai iau aminte
La porunca-i dragă ce nu-mi fu-n zadar:
Dacă-mi strici obrazul, fiul meu cuminte,
Cu toți banii lumii, nu pot să-l repar!

Joc pe lunci șotronul, firea mi-e vioaie,
Râde sus în ceruri bunul Dumnezeu.
Îmi scot pălăria, blând, salut o oaie
Ce-a rămas de turmă lângă heleșteu.

Hai, aruncă-ți grija și stai fără teamă
Că nu-ți stric obrazul care m-a crescut !
Nu mai vin pe-acasa dar mânuța, mamă,
Chiar de-i sângerie, vreau să ți-o sărut!

Viața nu-mi fu roză și mai port în mine
Zbuciumul săgeții cu vârf ascuțit.
Cât ai vrut, măicuță, să fiu tot ca tine
Și sa n-am prin viață poftă de cuțit !

Lasă-mi-l în palma, n-a cerut mâncare,
Dar te rog, smerito, si-apoi o sa tac...
De vii pe la mine, să-mi pui altă floare
Că mi-e plin mormântul doar de liliac.

06.10.2015